

ABONAMENTUL.

Pentru Monarhie:

Pe an 18 cor. $\frac{1}{2}$, an
9 cor. $\frac{1}{4}$, 4-50 fil.

□ □

Pentru străinătate

Pe un an 24 coroane
 $\frac{1}{2}$, an 12 cor. $\frac{1}{4}$, an
6 coroane.

Unirea

INSERTIUNI

Un șir garmond:
odată 14 fil., a doua
oară 12 fil., a treia
oară 10 fil.

□ □

Tot ce privește foaia
să se adreseze la Re-
dacțiunea și Admini-
strațiunea „Unirii”
în Blaj.

Foaie bisericească-politică. — Apare: Marța, Joia și Sâmbăta.

† GAVRILĂ POP.

1830—1918.

Nestorul capitolului bobian, venerabilul părinte canonic *Gavrilă Pop*, a trecut dincolo de pragul vieții pământene, în 16 Maiu, la vârsta patriarhală, de aproape nouăzeci ani.

S'a stins încet, fără nici o durere, ca o candelă din fața unei icoane sfinte, în care s'a sfârșit untdelemnul..

Cu el dispăre încă una din acele figuri — atât de mărețe în simplitatea sufletului lor de aur — a vechilor și adevăraților preoți după inima lui Hristos, pe cari urmașii noștri li vor cunoaște numai ca pe niște personaje legendare.

Noi am avut fericirea să cunoaștem câteva exemplare din acest neam de oameni și preoți, ce păreau a nu mai avea nimica comun cu semenii lor din lumea de astăzi. Am cunoscut câțiva, și ne împlinim o datorie de onoare, transmitând posterității pomenirea lor binecuvântată, ca tot atâtea pilde vrednice de urmat.

Au fost oamenii muncii, *oameni de inimă*, în cari focul sfânt al entuziasmului nu s'a stins niciodată, oricât de potrivnice au fost furtunile, ce s'au descărcat peste plețele lor cărunte și umerii lor gârboviți de povara anilor.

În ochii lor ștersi, în ochii lor de moșnegi gârboviți, licărea totdeauna scânteia dumnezeiască a *idealismului de adevărați preoți românești*, și scânteia aceea le era o pavază, la adăpostul căreia puteau înfruntă vitrejimea vremilor schimbate, cu adagiul poetului: „*Alios vidimus ventos*”.

Comoara lor era în suflet, și conștii de ea, mergeau spre idealul

lor, fără șovăire, pe calea cea dreaptă, dela care nu s'au abătut niciodată.

În drumul lor, și-au risipit toate comorile inimei lor curate, uitându-și cu totul de persoana lor, și încercând să se strecoare prin lume, fără alaiu și fără șgomot, cum au purces întotdeauna sufletele, cu adevărat, mari.

* * *

Părintele-canonic Gavrilă Pop e cel mai caracteristic exemplar din aceasta nobilă speță de „*oameni, cari au fost*”.

Începe ca profesor de teologie și autor de manuale didactice — e cel dintâiu director al institutului pedagogic din Blaj —, continuă ca protopop la Cluj, unde a dezvoltat deosebit zel mai ales față de școlile primare ca să sfârșească în stalul canonical, unde-l ridicaseră vredniciile lui de mai înainte.

A fost *preot adevărat*, care a servit la sfântul altar, până încoace în vremea din urmă, când se proptea cu stânga de uștiorul ușei împărătești, ținând în dreapta sfintele daruri.

În diminețile de iarnă aspră, când catedrala era aproape goală, preotul ce avea slujba de peste săptămână, îl află până acum încoace, pe lespezile de pe balustrada catedralei, înainte de a se deschide biserica, gata de-a înlocui întotdeauna, pe preotul absent.

A fost omul convingerilor și un *suflet de cel mai cald naționalism*. Urmărea, cu cel mai mare interes toate articolele ziarelor — al căror sprijinitor a fost totdeauna — și ca membru în congregație, și-a ridicat cu demnitate, cuvântul, în casa comitatului, de câteori au cerut împrejurările.

A fost *omul muncii*. Cu o sîrguință de furnică a știut să reclădească și lucruri pornite spre ruină. „Consum“-ul din Blaj, al cărui director a fost, are să-i mulțamească exclusiv lui, ridicarea din faliment la situația financiară astăzi destul de înfloritoare.

A fost *bărbat de litere*. Până înainte de moarte cu zece zile, își rupea în fiecare zi un ceas sau două, pentru a memoriza din autorii latini sau italieni. În cercuri de intimi te surprindea cu bogăția de citate, din Horaț și Virgil, și cu comentariile savante, cu cari le întovărășă. În împrejurările recente, destul de neprielnice în Blaj, pentru un autor de cărți științifice, el a dat la lumină număroase broșuri, pe cari elevii liceului și privații le vor ceti întotdeauna, cu mult tolos. Sunt traduceri din Cicero, Toma a Kempis, Horaț, Dicționarul mitologic, Datimile Romanilor la înmormântări etc. Tot atâtea dovezi de spiritul său veșnic activ și de dragostea lui de neam.

„Nu m'a condus interes privat — scrie el în prefața „Dicționarului mitologic” (1901) — că știu, că după zisa: *musa favet paucis*, puțini se inavățesc din cărți, ci îndemnul, ca să ajut scumpei mele națiuni române după puțință și pe calea aceasta, în sperare, că voi fi sprijinit în nisuința mea de iubitorii de literatură română”.

Cu toate aceste, *marinimos* fiind și în viață, a lăsat în urmă-i o fundațiune de *cinciseci de mii coroane*, spre scopuri culturale.

* * *

Plecăm steagul în fața mormântului părintelui-canonic Gavrilă Pop, cu care se coboară în groapă una din figurile cele mai venerabile a bisericii noastre românești, unită cu Roma.

Al.

Date biografice. Gavrilă Pop s'a născut în 20 Noembrie 1830, în sărbătoarea Sfinților Arhangeli, în comuna Bărei din comitatul Clujului din părinți neuniți. Studiile normale și gimnaziale le-a urmat la părinții Plaiști din Cluj. În 1848—9 a fost silit a-și întrerupe studiile din cauza revoluțiunii și a petrecut acești doi ani în Sibiu, folosindu-i pentru însușirea limbii germane. La anul 1851 s'a reîntors la gimnaziul din Cluj și în 1853 a depus examenul de maturitate. După absolvirea gimnaziului a intrat în sinul bisericii unite și a fost primit la cursul de teologie din Seminarul domestic din Blaj. După absolvirea cursului I pentru continuarea studiilor teologice fu trimis la universitatea din Viena. În toamna anului 1858 fu numit profesor de studii biblice la Seminarul din Blaj, în care oficiu a rămas până la anul 1870. În timpul funcționării de profesor a edat opul de două tomuri „Istoria revelațiunii divine” apoi „Istoria biblică pentru școlile elementare” și „Istoria biblică pentru gimnazii și preparandii”. La anul 1870 fu numit paroh și protopop în Cluj, petrecând în acest oficiu până la anul 1889. În timpul acesta a edat patru tomuri de predici populare pentru dumineci și sărbători. În 1889 fu ales canonic-cancelar. A funcționat mai mulți ani ca inspector școlastic arhidiecezan, ca administrator al fondului bazilican și ca controlor al casei centrale arhidiecezane.

Datele aceste *autobiografice* din protocolul capitularilor sunt o dovadă eclatantă despre modestia acestui mare bărbat venerabil. Le întregim, cu câteva rânduri:

Atât ca paroh și protopop în Cluj, cât și ca canonic pe toate terenele religioase culturale, naționale și economice a dezvoltat o activitate exemplară. A predicat în toate duminicile și sărbătorile în rând cu capelanul său. În adunările comitatene totdeauna și-a ridicat cuvântul său rezolut și românesc și cu toate aceste era respectat și de cei mai înverșunați dușmani ai graiului românesc. Zece de școli și biserici sunt legate de numele acestui preot adevărat a lui Hristos. O mulțime de fonduri și fundațiuni pot să mulțamească existența lor acestui bărbat zelos și prudent. Tractul Clujului are cel mai mare fond cultural. Baza lui este pusă de dânsul, iar cumpărarea norocoasă a unui fânaț de peste 40 jug. pentru fondul cultural tractual puzura îi va ținea în dulce amintire numele lui și a notarului tractual de atunci, cu a cărui conlucrare s'a făcut târgul. Fânațul acela aduce acum 2000 cor. culturii poporului din tractul Clujului. În Cluj s'a fânit istoria revelațiunii divine, op voluminos în 2 tomuri, predicele populare pe dumineci și sărbători. Preoții tractului iau și recunoscut vrednicile, căci la despărțire, când a fost înaintat de canonic cu mari evațiuni, la donat o peasă de aur și un călămar frumos de aducere aminte.

Mutat la Blaj, nu și-a uitat de parohia și tractul ce l-a condus 20 de ani spre mulțămirea tuturor și spre mândria noastră românească. În 1890 a făcut o fundațiune, ce va aduce pentru capelan 200 cor., dator fiind acela a servi în tot anul 2 s. liturgii pentru repausul fundatorului, apoi venite frumoase pentru biserică din Cluj și pentru tract. Pe lângă agendele canonice implinite cu cea mai mare conștientă, a continuat

cu traducere de opuri folositoare bisericii culturii românești. A edat „Cicero despre bătrânețe”, o broșură foarte folositoare. „Toma a Kempis” „Dicționar mitologic”, patru broșuri, op. de mare valoare pentru fiecare dar cu deosebire pentru studenți. „Datinele romanilor la înmormântări”. „Odele lui Horatius Flacus”. În adunările comitatene totdeauna când a fost lipsă, și-a găsit timpul și ocaziunea să-și ridice vocea pentru drepturile neamului. Din modestele venite pe lângă multe ajutoare date rudeniilor și chiar și celor mai străini — și despărtați de dânsul, a depus la începutul lunii Decembrie anul trecut o fundațiune de cel puțin 50 mil. coroane care cu timpul va aduce mai foloase parohiei Clujului, tractului Clujului și la școlile din Vișa și Vaida-Cămarăș comune în apropierea locului său natal.

* * *

Capitulul mitropolitan a dat următorul necrolog:

Capitulul mitropolitan gr.-cat. de Alba-Iulia și Făgăraș cu adâncă durere sufletească anunță înțetarea din viață a iubitului său membru:

Reverend simul **Gavril Pop**
canonic-lector,

întâmplată Joi în 16 Mai n. 1918 la 1/4 ore dimineata, în anul al 88-lea al vieții și al 57-lea al preoției după o activitate nefire ruptă de 60 ani.

Rămășițele pământești ale decedatului se vor așeza până la obișnuita înviere în cimitirul comun din Io., Sâmbătă în 18 Mai 1918 la 1/4 ore d. a. iar s. liturgie colegială pentru sufletul repausului se va celebra Luni în 20 Mai 1918 la 7 ore dimineata în biserică catedrală.

Blaj, la 17 Mai 1918.

Capitulul mitropolitan
gr.-cat. de Alba-Iulia și Făgăraș.

Manifestul Sinodului electoral din 9 Mai 1918.

Având în vedere datina înaintașilor noștri, cari începând cu anul 1850, și-au ținut de sfântă datorie a-și espune cu prilejul sinoadelor electorale dorințele lor cu privire la delăturarea cauzelor, cari împedecă dezvoltarea normală a bisericii române unite și cu privire la mijloacele, cari li-se păreau potrivite a asigură acestei biserici realizarea misiunii sale mărețe în mijlocul poporului nostru — având apoi în vedere împrejurările funeste și situația excepțional de critică, în care se află azi biserică noastră, Clerul întrunit în sinod electoral în ziua de 9 Mai n. 1918 se crede dator a-și manifesta cu cea mai mare sinceritate toate dorințele, a căror realizare o cere dela viitorul Mitropolit și dela toți factorii competenți, fiind convins, că realizarea lor va asigură dezvoltarea normală a bisericii române unite, care a avut rol atât de important în istoria culturală a poporului românesc.

Dorințele și postulatele aceste sunt următoarele:

1. Luând în considerare faptul, că Pontificele Roman Piu al IX-lea prin bulla *Ecclesiam Christi* dd. 26 Noembrie 1853 a declarat Provincia mitropolitană de Alba-Iulia și Făgăraș de independentă și au-

tonomă, fiind ea supusă direct Scaunului Apostolic al Romei — luând apoi în considerare faptul, că provincia aceasta mitropolitană în forma în care a fost întemeiată de Pontificele amintit, prin bulla amintită, deci cu caracterul său independent și autonom, a fost înarticulată în legile statului prin Art. de lege XXIX. din anul 1868 — luând în considerare faptul, că independența și autonomia aceasta a Provinciei noastre mitropolitane a fost decretată cu aprobarea Sfântului Scaun Apostolic al Romei și de conciliul nostru provincial I. din anul 1872 și mai ales de conciliul provincial III. din anul 1900, — având apoi în vedere tendințele tot mai pronunțate, de-a schimba aceasta situație de drept public a bisericii noastre prin încopciarea ei în cadrele unui organism bisericesc autonom străin, încercări, cari contrazice atât bullelor papale, canoanelor bisericești aprobate de suprema autoritate bisericească cât și dorinței unanime, și atât de des manifestate a clerului și poporului nostru;

Sinodul electoral dorește, ca viitorul mitropolit, împreună cu episcopii sufragani, și cu întreg clerul și poporul credincios, să lucreze din toate puterile și cu toate mijloacele legale pentru păstrarea intactă a autonomiei și independenței bisericii noastre, să se abțină dela orice acțiune, care ar putea fi interpretată ca o renunțare la aceasta autonomie și independență și să lupte cu toată energia împotriva încercărilor oricărei autorități bisericești în afară de aceea a Sfântului Scaun Apostolic și a legaților lui, de a se amesteca în afacerile noastre bisericești.

În acelaș timp Sinodul își exprimă ferbinta sa dorință după întruparea cât mai îngrabă a organizațiunii sale autonome prin convocarea unui congres separat a bisericii noastre, care să alcătuiască Statutul de organizare spre a deschide porțile vieții bisericești și pe scama conlucrării elementului mirean, care și-a exprimat dorința sa în privința aceasta în mai multe rânduri, mai pe urmă în conferența clerului și poporului credincios, ținută în 29 Iunie 1897 în Cluj.

2. Luând în considerare faptul, că prin bulla *Christi fideles Graeci* mii de credincioși au fost smulși contra voinței lor dela sinul bisericii noastre și anexați la o episcopie de limbă străină, oă smulgerea aceasta a produs valuri mari de nemulțumire în mijlocul credincioșilor noștri, oă în sfârșit însuși Sfântul Scaun Apostolic al Romei și guvernul țării au pus în vedere o revizuire a stării create prin bulla *Christi fideles graeci*;

Sinodul cere, ca viitorul Mitropolit, împreună cu episcopii sufragani, să lucreze cu energie, ca revizuirea aceasta să se săvârșească și anume în așa fel, ca să eschidă orice frecări și nemulțumire și să redea bisericii noastre pacea și liniștea pierdută.

3. Sinodul luând în considerare faptul, că în urma declarației introdusă la ultimele trei alegeri de Mitropolit, în decretule, prin cari se ordineză alegerea, că adecă dreptul de trină candidare se dă în cazul concret fără mici o urmare pentru viitor — pare a nu mi-se recunoaște dreptul istoric de alegere fixat și recunoscut de vechile legi ardene (*Approbatæ Consti-*

tutiones P. I. Tit. 8, Art. 1.) pus între condițiile fundamentale ale manifestului de unire a Sinodului din 1698, recunoscut de diploma din 19 Martie 1701, numită diploma II. Leopoldină — și recunoscut de atunci totdeauna până la anul 1868;

Sinodul cere ca viitorul Mitropolit să lucreze din toate puterile pentru reînnoșterea și precizarea acestui drept prin alcătuirea spre acest scop a unui statut aprobat și de Majestatea Sa, și estinderea lui asupra tuturor episcopilor Provinciei noastre mitropolitane.

4. Luând în considerare faptul, că ministrul de culte aducându-ne grava acuză, că poporul român din patrie a dovedit în decursul războiului mondial, și mai ales în decursul invaziei române o atitudine nepatriotică, și că atitudinea aceasta s'ar fi datorit spiritului, în care sunt crescut învățătorii nostri — a introdus în preparandiile noastre o controlă jignitoare și prin detragerea ajutorului de stat a făcut imposibilă funcționarea școlilor noastre confessionale din comitatele mărginașe;

Sinodul își ține de datorie a protesta împotriva acuzelor de nepatriotism aduse totalității poporului nostru și desmițate de jertfele de sânge a sutelor de mii de credincioși ai nostri aduse pe toate câmpurile de luptă ale Monarhiei, și dându-și seama de importanța școlilor confessionale pentru asigurarea operei de educație religioasă morală a bisericii, cere în forma cea mai stăruitoare, ca viitorul Mitropolit împreună cu episcopii sufragani să lupte din toate puterile, necruțând nici o jertfă și nici o osteneală pentru mântuirea școlilor noastre confessionale și pentru desființarea controlului atât de jignitor introdus în preparandiile noastre.

5. Luând în considerare faptul, că în proiectul de lege despre executarea grădată a Art. XX. din 1848, prezentat de ministrul de culte Camerei deputaților cu datul de 21 Decembrie 1917, despre biserica noastră nu se face nici o pomenire deși și ea are aceleași drepturi față de visteria statului, ca oricare altă biserică, pentru că și credincioșii ei contribuie ca și credincioșii oricărei alte biserici la susținerea acestei visterii și deși lipsurile materiale împiedică în cea mai mare măsură progresul normal al bisericii noastre;

Sinodul protestează împotriva acestei disconsiderări a bisericii române unite și dorește ca viitorul Mitropolit, împreună cu episcopii sufragani să lucreze din toate puterile, ca biserica noastră să se împărtășească din partea statului de tot sprijinul material, care îi compete în proporți, în care sunt împărtășite celorlalte confesiuni recepte.

6. Ținând seama de dispozițiile cuprinse în canonul 8 al Conciliului VI. ecumenic și în canonul 6 a Conciliului VII. ecumenic, apoi de dispozițiile Conciliului nostru provincial I. (T. III. c. 1), care după ce fixează importanța Sinoadelor pentru viața bisericească cu cuvintele: „Ele sunt mijloacele cele mai eficace pentru incolumitatea bisericii, integritatea credinței și a moravurilor, pentru delăturarea ereziilor și a desbinărilor, și pentru îndreptarea disciplinei bisericești” — dispune, ea în fiecare an să se țină sinod diecezan, ținând în sfârșit seama și de dorința legitimă a

clerului din cura animarum de-a putea contribui cu statul său la guvernarea diecezei;

Sinodul dorește, ca viitorul Mitropolit observând dispozițiile sfințelor Canoane, să țină în fiecare an Sinod arhidiecezan, în care să discute împreună cu reprezentanții clerului întreg mijloacele eficace, cari pot asigura progresul vieții noastre bisericești — totodată Sinodul dorește, ca viitorul Mitropolit să respecte dispozițiile canonului 19 al Conciliului IV. ecumenic și ale Canonului 8. al conciliului VI. ecumenic, apoi dispoziția conciliului nostru provincial I. și să țină tot la 3 ani Sinod provincial, discutând și rezolvind afacerile, cari după sfințele Canoane se țin de competența Sinoadelor provinciale.

7. Având în vedere importanța deosebită a contactului personal dintre păstor și turma credincioasă, prin care de o parte se potențiază alipirea și dragostea poporului față de persoana arhierului, iar de alta parte arhierul are ocaziune a-se convinge din intuiție proprie despre lipsurile sufletești și culturale ale credincioșilor;

Sinodul dorește, ca viitorul Mitropolit, să reieie frumoasa tradiție a vizitațiilor canonice impuse de altfel și din partea Sfântului Scaun Apostolic și să meargă cât se poate mai des în mijlocul poporului, predicând cuvântul sfânt, controlând viața morală a credincioșilor, combatând scăderile lor și îndemnându-i la fapte bune.

8. Luând în considerare faptul, că codicele de drept al bisericii noastre derivă cea mai mare parte din veacurile prime ale creștinismului și astfel dispozițiile lui nu mai pot fi normă potrivită pentru organizarea vieții bisericești moderne, iar de alta parte canoanele stabilite cu aprobarea Sfântului Scaun Apostolic în cele trei concilii provinciale ale noastre nu se estind asupra întregii vieți bisericești;

Sinodul dorește, ca viitorul Mitropolit, împreună cu episcopii sufragani, să stăruiască din toate puterile pentru alcătuirea și publicarea unui codice de drept al bisericii noastre, care ținând seama de tradițiile trecutului și de necesitățile vieții moderne, să cuprindă norme precise și complete privitor la întreaga viață noastră bisericească.

9. Având în vedere rolul covârșitor, pe care îl are presa asupra vieții moderne;

Sinodul dorește, ca viitorul Mitropolit, să deie aceleia atenția, pe care o merită, silindu-se cu toate mijloacele să creeze pentru biserica noastră o presă conștientă și în stare a-i apăra cu demnitate drepturile și a-i propaga cu succes învățăturile ei datatoare de viață.

10. Având în vedere marea influență, pe cari au avut-o institutele de învățământ din Blaj asupra dezvoltării culturii române, câștigând bisericii noastre merite neperitoare;

Sinodul așteaptă dela viitorul Mitropolit, să dea acestor institute cea mai mare importanță, apărând și susținând caracterul românesc al lor, încredințând instrucția persoanelor celor mai deosebite, purtându-se cu părințească grijă față de mizeriile și lipsurile elevilor și în primul rând luând asupra sa sarcina purtată și de Mitropolitul repausat de-a prevedea gratuit cu pâne

elevii săraci și îngrijindu-se să asigure pe seama profesorilor mijloacele materiale necesare, reclamate de exigențele vieții moderne și de poziția lor socială, ca astfel aceștia știindu-se la adăpostul grijilor materiale să se poată dedica cu tot devotamentul instrucțiunii și științei, câștigând Blajului și prin el bisericii noastre întregi rolul însemnat, pe care l-a avut odinioară în viața literară și științifică a neamului românesc.

11. Sinodul constată cu deosebită mulțămire, că Majestatea Sa cesaro apostolică regească a garantat dreptul nostru la alegerea de Mitropolit chiar înainte de a-se cere și vede în aceasta o grațioasă atențiune față de biserica greco-catolică română, care patronajului glorioasei Case de Habsburg are a mulțami întemeierea și întărirea unirei bisericii noastre cu Roma și reînnoșterea relațiilor noastre cu Apusul luminat. Gestul acesta regal ne dă întemeiată nădejde, că enormele jertfe de sânge și suferințe, ce fiii bisericii noastre le-au adus cu loialitatea tradițională în decursul războiului pentru patrie și tron — vor afla la timpul doritei păci răsplată deplină din partea înaltului Tron și cerem dela viitorul Mitropolit, să lucreze din toate puterile pentru realizarea nădejdi poporului nostru.

Iosif Hossu m. p. Moise Brumboiu m. p.
canonic mitrop. protop. Brașovului.

A. Papiu m. p. Simeon Moldovan m. p.
protop. Iernotului. protop. Cichindealului.

N. Togan m. p. Dr. Alex. Gheție m. p.
protop. Sibiiului. vicarul Silvaniei.

Condițiile de pace cu România.

București, 7 Maiu. „Agenția telegraful ungară” anunță:

Contractul de pace cu România a fost subscris azi la amiazi în palatul din Cotroceni.

Condițiile sunt următoarele:

Capitolul I.

Articolul I. Germania, Austro-Ungaria, Bulgaria și Turcia de o parte, iar România de altă parte declară, că starea de războiu între ele a încetat. Părțile contractante sunt hotărâte să trăiască de acum în pace și prietenie una cu alta.

Art. II. Relațiile diplomatice și consulare între părțile contractante vor fi re-luate din nou imediat după rectifierea păcii. Pentru consuli rămâne în vigoare dispozițiunile vechi și pe mai departe.

Capitolul II.

Art. III. Imediat după subscrierea contractului de pace se va executa conform art. IV—VII demobilizarea întregii armate române.

Art. IV. Toate comandamentele militare superioare și oficiile militare vor rămâne astfel cum au fost luate în bugetul ultimului an de pace.

Diviziile 11—15 își continuă demobilizarea mai departe, precum s'a hotărât în contractul din Focșani dela 8 Martie 1918.

Din diviziunile române 1—10 rămân diviziunile 2 de infanterie de prezent în Basarabia împreună cu batalioanele de vânători și 2 diviziuni de cavalerie a armatei române mobilizate, până când operațiunile militare ale aliaților în eurgere în Ucraina nu vor delătura orice pericol al frontierei românești.

Celelalte 8 diviziuni vor rămănea în Moldova sub comandamentele și ofițerimea lor în numărul de pace obișnuit. Ele vor consta fiecare din câte 4 regimente de infanterie, din câte 3 batalioane din 2 regimente, fiecare din 4 escadroane, din 2 regimente de artilerie, fiecare din 7 baterii, din un batalion de pioneri și din detașamentele de geniu necesare. Pe lângă această sumă totală a celor 8 diviziuni de infanterie nu pot întrece numărul de 20 mii a cavaleriei 3200 și al artileriei totale a armatei române, abstrăgând de diviziunile ce rămân mobilizate, nu poate întrece suma de 9000 oameni.

Diviziunile ce rămân mobilizate în Basarabia, după demobilizare vor rămănea la mărimea de pace, ca și diviziunile 8 din art. IV.

Toate celelalte părți, formațiuni de trupe ce nu au existat în timp de pace vor fi disolvate.

Timpul de serviciu activ va rămănea ca în timp de pace. Rezerviștii și soldații regimentelor de călărași nu pot fi eliberați până la încheierea păcii generale la manevre.

Art. V. Tunurile, mitraliezele, puștile, vagoanele și depozitele de muniție, ce se eliberează prin demobilizarea și disolvarea formațiunilor trupelor române vor fi predate spre păstrare până la încheierea păcii generale comandamentelor supreme ale aliaților de pe teritoriul ocupat, unde vor fi administrate și păstrate de trupe române de depozit sub supravegherea comandamentului suprem.

În ce privește armata română din Moldova s'a stabilit ca muniție pentru o pușcă 250, pentru mitralieze 2500 și pentru tun 150 gloanțe.

Armata română e îndreptățită să schimbe articlii de cari nu are trebuință și să pretindă pentru muniția întrebuițată alta în loc dela comandamentul suprem din depozitele de pe teritoriul ocupat.

Diviziunile ce rămân mobilizate în Basarabia își mențin muniția necesară pentru războiu.

Art. VI. Trupele române demobilizate vor rămănea până la evacuarea teritoriului ocupat în Moldova. Abatere de aceasta fac numai trupele necesare pentru apărarea depozitelor de arme pe teritoriul ocupat conform Art. V. Soldații și ofițerii activi însă se pot reîntoarce pe teritoriul ocupat numai cu permisiunea comandamentului superior al aliaților.

Art. VII. În comandamentul superior al trupelor române din Moldova intră un ofițer superior de stat major cu stabul său al aliaților, iar în comandamentul superior al trupelor aliate de pe teritoriul ocupat intră un ofițer român de stat major cu stabul său.

(Va urma).

Lărgirea alianței cu Germania.

În zilele aceste monarhul nostru a mers însoțit de ministrul externe Br. Burian, de șeful statului major Arz și prințul Hohenzollern la cartierul general german, unde a avut o îndelungată întrevedere cu împăratul Wilhelm. Vizita aceasta a dat prilej la diferite comentarii.

Asupra vizitei monarhului nostru la împăratul Wilhelm se declară acum mini-

strul de externe Br. Burian, care spune că scopul vizitei monarhului nostru a fost lărgirea și aprofundarea alianței existente între Monarhie și Germania. La cari chestii se referă lărgirea și aprofundarea aceasta și în ce măsură, Br. Burian nu spune. Ziarele din Budapesta scriu, că noile tratate cuprind chestii de ordin economic și politic, fără însă a periclita absoluta libera dispunere a vre-unui stat independent. Conte Károlyi Mihály a interpellat în Camera ungară cerând deslușiri și zicând, că acordul dintre cei doi monarhi nu este decât înfăptuirea ideii Mitteleuropa, care lovește mai întâi în independență statului maghiar. Ministrul-prezident Wekerle a răspuns însă că expunerile lui Károlyi sunt exagerate și nici vorbă nu poate fi de vre-o violare a constituției sau liberei dispuneri asupra sa a statului ungar.

Comisari guverniali la sinoadele bisericilor gr.-orientale. Anul acesta a adus câteva surprinderi neplăcute fraților gr.-orientali. Între altele este și dispoziția făcută față de ministrul Apponyi, prin care a dat ordin, ca la sinoadele episcopiale ale bisericii gr.-orientale române, ce se țin în fiecare an în Dumineca Tomii, să asiste comisari guverniali, ca reprezentanți puterii de stat. Guvernul își motivează dispoziția în baza dreptului suprem de control, ce revine majestății Sale, ca patron suprem al bisericilor din Ungaria.

Informațiuni.

Aniversară. Aflăm cu plăcere, că la mormântul părintelui filologiei române, nemuritorul Timoteiu Cipariu, un admirator a depus o frumoasă cunună la onomastice lui.

Proprietar, editor și Redactor responsabil:
Ioan Suci.

AVIZ.

De **Dr. Ioan Ronai**, avocat în loc, e aplicat să vândă casele de pe strada lungă.

„VULTURUL“

instituit de credit și economii, societate pe acțiuni, Dicioșânsmărtin.

Prospect

pentru emisiunea II-a de acțiuni a institutului de credit și economii, societate pe acțiuni „VULTURUL“ în Dicioșânsmărtin.

Adunarea generală ordinară din 6 Martie 1918 a acționarilor „Vulturului“ a hotărât cu unanimitate urearea capitalului social al institutului la suma cor. 200 000, și a încredințat direcțiunea ca să execute hotărârea aceasta.

În împrejurările de acum a sosit timpul pentru urearea capitalului social prin o emisiune nouă de acțiuni. Vom să dispunem de capitalul propriu cât mai mari pentru ca institutul să se poată dezvolta și să înaintăm ținând concurență cu împrejurările financiare schimbate și mai cu seamă în timpul ce va urma după războiu. Pe atunci ne putem aștepta la un avânt neobișnuit de mare în viața economică-comercială. Urcând capitalul social de pe acum ne pregătim pentru viitor. Cu atât mai vărtos, că aceasta o putem face cu multă ușurință în abundența cea mare de bani ce domnește acum.

Direcțiunea conform încredințării primite din partea adunării generale deschide prin aceasta subscrierea la

a II-a emisiune de acțiuni a institutului „VULTURUL“.

I. Acțiunile emisiunii acesteia se rezervă în primul rând acționarilor de până acum ai institutului, cari au drept de a subscrie pe lângă prețul nominal de C 100— plus C 4— taxă de subscriere (spese de emisiune) de fiecare acțiune; atâtea acțiuni nouă câte a avut scrisa pe numele lor în cartea acționarilor din emisiunea primă.

Termenul de subscriere pentru acționarii vechi se fixează pe 1 Iunie 1918.

Prețul acțiunilor se va plăti în patru rate egale și anume:

rata I. până la 1 Iunie 1918 cu C 25—
+ C 4— taxă de subscriere,
rata II. până la 1 August 1918 cu C 25—
rata III. până la 1 Octombrie 1918 cu C 25—
rata IV. până la 1 Decembrie 1918 cu C 25—

2. Pentru acționarii noi, cari vor dori să subscrie acțiuni din emisiunea a II-a, de cumva vor rămănea neoptate din partea acționarilor vechi, prețul unei acțiuni s'a stabilit în C 125— plus C 4— taxa de subscriere.

Înștiințarea pentru subscriere din partea acționarilor noi se fixează pe termenul de 1 Iulie 1918, având însă până la acest termen acționarii vechi drept de preferință la subscrierea acțiunilor neoptate, cu suma C 110— plus C 4— taxa de subscriere.

Prețul acestor acțiuni se va plăti în patru rate egale și anume:

rata I. până la 1 Iulie 1918 cu C 32—
plus C 4— taxa de subscriere,
rata II. până la 1 August 1918 cu C 31—
rata III. până la 1 Octombrie 1918 cu C 31—
rata IV. până la 1 Decembrie 1918 cu C 31—

Se pot plăti și mai multe rate sau prețuri întreg odată. După sumele plătite acționarii vor primi 4% interese dela timpul solvirii până la finea anului 1918.

Pentru ratele de acțiuni subscribe, cari nu se solvesc la timp se vor plăti 6% interese de întârziere. Peste tot în cazuri de acestea se vor aplica și la emisiunea II-a dispozițiile §-ului 10 din statute.

Sumele intrate peste prețul nominal al acțiunilor după subtragerea speselor de emisiune se vor adăuga la fondul de rezervă.

Acțiunile nouă se vor extrada cu datul de 1 Decembrie 1918 sub numeri identici cu a celor vechi și vor participa la dividenda anului 1919.

Din încredințarea adunării generale a acționarilor ținută în 6 Martie 1918.

Dicioșânsmărtin, la 6 Martie 1918.

Direcțiunea
institutului de credit și economii
„VULTURUL“.